

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 11

Vydána dne 19. června 1979

Cena

OBSAH:

57. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách
58. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů věcí v turistickém styku
59. Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření, kterou se stanoví vybraná provozní měřidla, hlavní podnikové etalony a provozní měřidla (vyhláška o stanovených měřidlech)
60. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o inspekci výchovy a vzdělávání
61. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o zřizování, zrušování, organizaci a řízení středních odborných učilišť
62. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví náležitosti poskytované pracovníkům získaným pro cukrovarnickou kampaň a některé jiné kampaňové práce
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

57

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 31. května 1979

o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálními ministerstvy financí a dopravy, ministerstvy práce a sociálních věcí a ministerstvy vnitra České socialistické republiky a Ústřední radou odborů:

Rozsah platnosti

§ 1

Tato vyhláška se vztahuje

- a) na pracovníky v pracovním (učebním) poměru,
- b) na pracovníky činné na základě dohod o práci konaných mimo pracovní poměr, jestliže bylo poskytování náhrad mezi organizací a pracovníkem dohodnuto nebo jestliže to stanoví zvláštní předpisy,
- c) na členy výrobních družstev,
- d) na příslušníky ozbrojených sil z povolání přidělené k civilním orgánům a organizacím,¹⁾
- e) na osoby, o kterých to stanoví zvláštní předpisy, (dále jen „pracovníci“).

¹⁾ Usnesení vlády ČSSR ze dne 21. září 1978 č. 247.

§ 2

[1] Podle této vyhlášky se poskytují pracovníkům při pracovních cestách v tuzemsku za podmínek dále stanovených náhrady

- a) za používání vlastního silničního motorového vozidla určeného k nehromadné přepravě osob (dále jen „vlastní osobní vozidlo“),
- b) při používání služebního silničního motorového vozidla bez přiděleného řidiče z povolání, které organizace svěří pracovníku do osobní péče (dále jen „služební vozidlo“).

[2] Vlastním osobním vozidlem se rozumí vozidlo, jehož držitelem podle technického průkazu je pracovník, popřípadě jeho manželka.

[3] Služebním vozidlem se rozumí vozidlo, které je ve vlastnictví, správě nebo užívání organizace.

Náhrady za používání vlastního osobního vozidla

§ 3

[1] Má-li organizace zájem, aby pracovník při pracovní cestě použil vlastního osobního vozidla, může mu určit s jeho souhlasem tento způsob dopravy jen za podmínek, že

- a) pracovník má předepsaná oprávnění k řízení vozidla a další potřebné doklady,
- b) vlastní osobní vozidlo je pojistěno pro případ havárie a
- c) konání pracovní cesty tímto způsobem je účelné a hospodárné vzhledem k využití pracovního času a nákladům.

[2] Za použití vlastního osobního vozidla podle předcházejícího odstavce poskytne organizace pracovníku za každý kilometr jízdy bez ohledu na počet přepravovaných osob nebo na množství, hmotnost a velikost přepravovaných věcí náhradu podle sazeb stanovených v příloze č. 1.

[3] Určí-li organizace se souhlasem pracovníka, že pracovník použije přívěsu k osobnímu vozidlu, poskytne mu náhradu podle odstavce 2 zvýšenou až o 10 % s přihlédnutím k hmotnosti přívěsu, popřípadě dalším okolnostem.

[4] Náhrady podle odstavců 2 a 3 se vypočtou za celkovou vzdálenost ujetou při pracovní cestě nejkratší cestou hospodárně sjízdnou pro použité vlastní osobní vozidlo v celých kilometrech.

[5] Jiné náhrady za používání vlastního osobního vozidla, než jsou uvedeny v předcházejících ustanoveních, organizace neposkytuje, s výjimkou náhrad prokázaných výdajů za nezbytné parkování a garážování během pracovní cesty.

[6] Organizace může s pracovníkem, který v jejím zájmu často používá při pracovních cestách vlastní osobní vozidlo, dohodnout, že mu náhrady podle odstavců 2 a 3 poskytne měsíčními paušálními částkami. Výše paušální náhrady se

upraví, změní-li se předpoklady, za kterých byla náhrada stanovena, a úměrně sníží za dny nepřítomnosti pracovníka v práci.

§ 4

Organizace poskytne v rozsahu a za podmínek stanovených obecnými předpisy o náhradách cestovních výdajů náhradu ve výši jízdného za veřejný hromadný dopravní prostředek, s výjimkou letadla,²⁾ pracovníku, který z vážných příčin nepoužil při pracovní cestě veřejného hromadného dopravního prostředku určeného organizací a použil vlastního osobního vozidla nebo jiného vlastního dopravního prostředku. Je-li to hospodárné, může organizace obdobně poskytnout tuto náhradu²⁾ podle dohody také pracovníku, který o použití vlastního osobního vozidla při pracovní cestě organizaci předem požádal. Jestliže s pracovníkem cestují v jeho vlastním osobním vozidle další pracovníci, náhrada jízdného podle těchto ustanovení jim nenáleží.

Náhrady za používání služebního vozidla

§ 5

[1] Svěřil-li organizace pracovníku, který má předepsaná oprávnění k řízení vozidla, na základě písemné dohody s ním (§ 6) služební vozidlo do osobní péče, aby ho používal při pracovních cestách v souvislosti s výkonem povolání, poskytne mu za dohodnutých podmínek náhradu provozních nákladů za každý kilometr jízdy podle sazeb uvedených v příloze č. 2 po odečtení rezervní částky ve výši stanovené ve sloupci 4 této přílohy.

[2] Z rezervy hrají organizace havarijní pojištění, popřípadě náklady na předem dohodnuté druhy rozsáhlejších oprav služebního vozidla; nevyčerpaný zbytek rezervy vyplatí pracovníkovi při přístavení vozidla do generální opravy za podmínky, že jsou splněny výkony vozidla stanovené v písemné dohodě a že jeho technický stav odpovídá počtu ujetých kilometrů a provozním podmínkám. Tato částka se přiměřeně sníží, popřípadě se neposkytne, jestliže skutečný technický stav v době přístavení vozidla do generální opravy uvedenou podmínku nespĺňuje.

[3] Skončil-li platnost písemné dohody před splněním výkonů stanovených pro přístavení služebního vozidla do generální opravy, vyplatí organizace pracovníkovi zbytek rezervy vytvořené ke dni skončení platnosti dohody za podmínky, že technický stav vozidla odpovídá počtu ujetých kilometrů a provozním podmínkám. Ustanovení odstavce 2 poslední věty platí obdobně.

[4] Část náhrady náležející pracovníku, která odpovídá finanční hodnotě spotřeby benzínu (sloupec 5 přílohy č. 2), poskytuje organizace pracovníkovi formou blokových poukázek z limitu organizace.

²⁾ § 5 odst. 1 vyhlášky č. 46/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

§ 6

(1) V písemné dohodě podle § 5 se uvedou povinnosti organizace a pracovníka, zejména že

1. organizace

- a) odpovídá za technickou způsobilost služebního vozidla k provozu,³⁾
- b) vybaví služební vozidlo řádně fungujícím tachometrem pro spolehlivá zjištění ujetých kilometrů, jehož náhon musí být na obou koncích zaplombován,
- c) vytváří rezervu ve výši stanovené v § 5,
- d) sjednává havarijní pojištění pro služební vozidlo,
- e) hradí pojistné z havarijního pojištění a náklady na předem dohodnuté druhy rozsáhlejších oprav až do výše rezervy a náklady na generální opravy,
- f) stanoví rozsah výkonů služebního vozidla před předáním do generální opravy, popřípadě též limity ujetých kilometrů na určité období,
- g) vydává pracovníku příslušné poukázky na benzín.

2. pracovník

- a) hradí z vlastních prostředků provozní náklady služebního vozidla mimo náklady hrazené z rezervy,
- b) udržuje svěřené služební vozidlo v řádném technickém stavu,
- c) vede záznam o výkonech služebního vozidla,
- d) nesmí používat služebního vozidla k soukromým účelům včetně cest do práce a zpět, popřípadě nepřekročí stanovené limity ujetých kilometrů,
- e) hradí pohonné hmoty blokovými poukázkami, které obdrží od organizace.

(2) Písemnou dohodu může organizace i pracovník vypovědět; vypovědní lhůta se uvede v dohodě.

§ 7

Náhrady podle § 5 a 6 nelze poskytovat

- a) vedoucím pracovníkům hospodářských organizací, jejichž hmotná zainteresovanost je upra-

vena zvláštními předpisy,⁴⁾ a ředitelům, jejich náměstkům a jim na roveň postaveným pracovníkům ostatních organizací,

- b) řidičům z povolání.

Obecná a závěrečná ustanovení

§ 8

Celková výše náhrad vypočtená podle této vyhlášky se před výplatou zaokrouhluje na celé koruny do výše 50 haléřů včetně směrem dolů a přes 50 haléřů směrem nahoru.

§ 9

(1) Ustanovení § 5 odst. 4 vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, se nahrazuje tímto zněním:

„(4) Podmínky a náhrady za používání vlastních osobních vozidel a služebních vozidel svěřených pracovníkům do osobní péče při pracovních cestách stanoví zvláštní předpisy.“

(2) Zrušují se:

1. Vyhláška č. 41/1965 Sb., o používání vlastních osobních vozidel pracovníky při vnějších výkonech, ve znění vyhlášky č. 34/1974 Sb.;
2. výnos ministerstva dopravy ze dne 5. dubna 1965 čj. 14 757/65-10, kterým se stanoví zásady pro používání služebních osobních automobilů bez přiděleného řidiče pracovníky při vnějších výkonech, ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 30. března 1974 čj. II/1-2869/74-7501 (reg. v částce 5/1974 Sb.);
3. čl. 9 odst. 2 a čl. 10 směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 2/1972 Ú. v. ČSR a č. 1/1972 Ú. v. SSR k provedení některých ustanovení vyhlášky č. 96/1967 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Náměstek ministra:

Ing. Tomášek v. r.

³⁾ Vyhláška č. 90/1975 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

⁴⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. října 1977 čj. II/3-1586/77-7315 o hmotné zainteresovanosti vedoucích pracovníků (č. 14/1977 Ú. v. ČSR, č. 22/1977 Ú. v. SSR, reg. v částce 26/1977 Sb.).

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 57/1979 Sb.

Sazby náhrad za používání vlastního osobního vozidla

Druh vozidla	Obsah válců v ccm		Sazba náhrady za 1 km jízdy Kčs
	přes	do	
	1	2	3
motorové kolo, motocykl, skútr		150	0,40
	150	250	0,45
	250		0,50
tříkolka, motocykl s postranním vozíkem			0,65
osobní automobil		900	1,03
	900	1200	1,30
	1200	1500	1,45
	1500	2000	1,63
	2000		1,90

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 57/1979 Sb.

Sazby náhrad za používání služebního vozidla

Druh vozidla	Obsah válců v ccm		Sazby náhrad za 1 km jízdy v Kčs			
	přes	do	Sazba celkem	Rezerva	Hodnota benzínu	Sazba po odečtení rezervy a hodnoty benzínu
	1	2	3	4	5	6
motorové kolo, motocykl, skútr	—	150	0,25	0,03	0,16	0,06
	150	250	0,28	0,04	0,18	0,06
	250		0,32	0,04	0,22	0,06
tříkolka, motocykl s postranním vozíkem, motokára	—	—	0,43	0,05	0,27	0,11
osobní (dodávkový) automobil	—	900	0,80	0,10	0,37	0,33
	900	1200	0,93	0,10	0,46	0,37
	1200	1500	1,04	0,11	0,54	0,39
	1500	2000	1,10	0,11	0,57	0,42
	2000		1,29	0,13	0,69	0,47

58

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 12. května 1979

o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů věcí v turistickém styku

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství, a podle § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

§ 1

Věci uvedené v příloze č. 1 této vyhlášky je zakázáno vyvážet v turistickém styku s výjimkou věcí, jež představují cestovní potřeby cestujících, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá osobním poměrům a délce cesty.¹⁾

§ 2

Věci uvedené v příloze č. 2 bez ohledu na jejich hodnotu lze v turistickém styku vyvážet jen na vývozní povolení.²⁾ Výjimku tvoří věci, jež představují cestovní potřeby cestujících, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá osobním poměrům a délce cesty.¹⁾ Úleva stanovená v předpise o řízení při vývozu pro tyto věci neplatí.³⁾

§ 3

Správně poplatek za udělení vývozního povolení na věci uvedené v příloze č. 2 činí 100 % z maloobchodní tuzemské ceny věci.⁴⁾

§ 4

Vyhláška se nevztahuje:

- a) na věci zakoupené prokazatelně v prodejnách organizace Tuzex nebo v jiných organizacích oprávněných k prodeji za volné měny;
- b) na věci vyvážené pracovníky cizích zastupitelských úřadů a jiných orgánů požívajících výsad a imunit v ČSSR.

§ 5

Zrušuje se vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb., o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turistickém styku, ve znění vyhlášky č. 88/1976 Sb.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Ministr:

Ing. Barčák v. r.

¹⁾ § 40 vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 119/1974 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 44/1974 Sb.

²⁾ § 2 vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 31/1964 Sb., o řízení při vývozu, ve znění vyhlášky č. 4/1969 Sb.

³⁾ Bod 14 přílohy vyhlášky ministerstva zahraničního obchodu č. 31/1964 Sb., o řízení při vývozu, ve znění vyhlášky č. 4/1969 Sb.

⁴⁾ Položka 63 písm. a) sazebníku I vyhlášky federálního ministerstva financí, ministerstva financí ČSR a ministerstva financí SSR č. 102/1978 Sb., o správních poplatcích.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 58/1979 Sb.

Seznam**věcí, jejichž vývoz je v turistickém styku zakázán**

1. maso, ryby, drůbež a výrobky z nich, včetně konzerv
2. máslo
3. sádlo
4. jedlé tuky
5. mléčné konzervy, včetně sušeného mléka
6. rýže
7. cukr
8. káva
9. kakao a kakaové prášky na přípravu nápojů
10. suché plody (ořechy, mandle, fíky, datle, rozinky apod.)
11. jižní ovoce (pomeranče, citróny, grejpy, banány, ananas) a výrobky z něho
12. prádlo pletené, včetně dětského a kojeneckého
13. osobní prádlo z tkanin, včetně dětského a kojeneckého
14. pletené vrchní ošacení, včetně dětského a kojeneckého
15. punčochové výrobky všeho druhu, včetně dětských a dámských punčochových kalhot
16. dětské svrchní oděvy
17. oděvy z usní a kožešin, včetně umělých kožešin
18. bavlnářské tkaniny všeho druhu
19. plyše všeho druhu
20. pleny
21. ložní zboží
22. ručníky, utěrky
23. obuv všeho druhu
24. výrobky ze zlata
25. pneumatiky a duše
26. benzin u vozidel registrovaných v cizině s výjimkou benzínu v nádobách pevně zabudovaných ve vozidle.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 58/1979 Sb.

Seznam**věcí, které lze v turistickém styku vyvážet jen na vývozní povolení**

1. tabákové výrobky dovážené
2. přikrývky
3. rukavice kožené
4. gumotextilní lehátka a nafukovací gumové čluny
5. stany
6. spací pytle
7. lyže
8. koberce
9. školní aktovky a penály
10. nerez příbory a nerez nádobí
11. broušené sklo
12. užitkový porcelán
13. smaltované nádobí
14. lustry
15. instalační, elektroinstalační a stavební materiál.

59

V Y H L Á Š K A

Úřadu pro normalizaci a měření

ze dne 10. května 1979,

**kteřou se stanoví vybraná provozní měřidla, hlavní podnikové etalony a provozní měřidla
(vyhláška o stanovených měřidlech)**

Úřad pro normalizaci a měření stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a ústředními orgány podle § 9 ve vztahu k § 7 odst. 1 písm. g), h) a ch) zákona č. 35/1962 Sb., o měrové službě:

§ 1

{1} Vybraná provozní měřidla,¹⁾ podléhající povinnému úřednímu ověřování, jsou měřidla uvedená v příloze I, která je součástí této vyhlášky.

{2} Hlavní podnikové etalony, podléhající povinnému úřednímu ověřování, jsou uvedeny v příloze II, která je součástí této vyhlášky. Těmito etalony se rozumí hlavní etalony socialistických organizací.

{3} Provozní měřidla, jejichž správnost a přesnost jsou uživatelé povinni zajišťovat použitím

hlavních podnikových etalonů, jsou určena v příloze III, která je součástí této vyhlášky.

{4} Státní etalony²⁾ vyhláší Úřad pro normalizaci a měření výnosy ve Věstníku Úřadu pro normalizaci a měření.

§ 2

Přílohy I až III vyhlášky Úřadu pro normalizaci a měření č. 61/1963 Sb., o zajišťování správnosti měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 102/1967 Sb., se ruší a nahrazují přílohami I až III této vyhlášky.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Předseda:

Ing. Hill CSc. v. r.

¹⁾ Hlediska pro stanovení vybraných provozních měřidel jsou uvedena v § 7 odst. 1 písm. ch) zákona č. 35/1962 Sb., o měrové službě.

²⁾ § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 35/1962 Sb.

Příloha I k vyhlášce č. 59/1979 Sb.

S e z n a m
vybraných provozních měřidel, podléhajících povinnému úřednímu ověřování
a doba platnosti úředního ověření

Položka	Obor měření Druh měřidla	Doba platnosti úředního ověření ¹⁾
1. DÉLKA		
1.1	Délková měřidla na střížní zboží	2 roky
1.2	Měřická pásma určená pro přesná měření ²⁾	bez omezení
1.3	Měřicí zařízení odvalovací a skládací pro metrové a plošné textilie	2 roky
1.4	Taxametry u osobních a nákladních vozidel taxislužby	2 roky
1.5	Počítadla kilometrů u nájemných vozidel půjčoven automobilů	2 roky
2. PLOŠNÝ OBSAH		
2.1	Stroje na měření plochy usní	1 rok
3. ROVINNÝ ÚHEL (pouze v příloze II a III)		
4. HMOTNOST³⁾		
4.1	Závaží obchodní a speciální běžná (V. třídy)	4 roky
4.2	Závaží obchodní a speciální přesná (IV. třídy)	2 roky
4.3	Mostové váhy pro silniční vozidla, používané v obchodním styku, ve výkupních a distribučních organizacích	2 roky
4.4	Mostové váhy pro silniční vozidla, používané k ostatním účelům	3 roky
4.5	Mostové váhy pro kolejová vozidla	2 roky
4.6	Váhy pro zjišťování hmotností na nápravu u kolejových vozidel	5 roků
4.7	Váhy běžné (3. třídy), používané v obchodním styku, váhy kojenecké a váhy používané ke zdravotnickým účelům ⁴⁾	2 roky
4.8	Váhy přesné (2. třídy); vybrané váhy jemné (1. třídy), používané ve zdravotnictví, pro vážení drahých kovů, kamenů a cenných materiálů	2 roky
4.9	Váhy používané ke kontrole dávkovacích, balicích a třídících zařízení	2 roky

¹⁾ Novému úřednímu ověření nepodléhají vybraná provozní měřidla, která po uvedení do provozu jsou používána k měření ve vnitřním provozním styku v organizaci, tj. pro neobchodní účely a v technologických procesech jako provozní měřidlo. Toto omezení se však nevztahuje na měřidla, umístěná v obchodních nebo pomocných obchodních místnostech, nebo tam, kde důležitost měření úřední ověření vyžaduje.

²⁾ Mimo pásem pro geodetické práce, na něž se vztahují předpisy orgánů a organizací, které plní úkoly ve smyslu ustanovení § 1 zákona č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii. Přesné měření rozumí se takové měření, kde dovolená chyba pásmem zjišťované délky (stanovená technickou dokumentací) je stejná nebo maximálně dvojnásobná než dovolená chyba měřického pásma, stanovená příslušnou ČSN.

³⁾ Váhy speciálně konstruované nebo upravené k technologickým nebo jiným neobchodním účelům nepodléhají úřednímu ověřování.

⁴⁾ Minimálně 1000 ověřovacích dílků.

Položka	Obor měření Druh měřidla	Doba platnosti úředního ověření ¹
4.10	Obilní zkoušeče; váhy na počítání kusů a pro zjišťování vlastností látek, schopné ověření	2 roky
4.11	Váhy s automatickou činností pro vážení obilovin v obchodním styku	4 roky

5. ČAS, FREKVENCE (pouze v příloze II a III)

6. MECHANICKÝ POHYB

6.1	Silniční radarové rychloměry ⁵⁾	2 roky
-----	--	--------

7. SILA, MECHANICKÉ ZKOUŠKY MATERIÁLU

7.1	Zkušební trhací stroje a lisy	2 roky
7.2	Zkušební kyvadlová kladiva pro zkoušky vrubové a rázové houževnatosti materiálů	2 roky
7.3	Zkušební stroje na dlouhodobé zkoušky tečení materiálu ⁶⁾	
	a) se zatěžovacím zařízením pákovým a s přímým zatížením	5 roků
	b) se zatěžovacím zařízením pružinovým a jiným	2 roky

8. OBJEM, PRŮTOK

8.1	Odměrné nádoby na kapaliny:	
	a) bez stupnice	bez omezení
	b) se stupnicí	bez omezení
8.2	Výčepní skleněné nádoby, používané k výčepu hotových nápojů ⁷⁾	bez omezení
8.3	Odměrné laboratorní sklo (odměrné baňky, byrety, pipety), používané k průkazným zkouškám, ⁸⁾ ke kalibraci přístrojů, k měřením pro zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti práce nebo ke kontrole objemu výrobků	bez omezení
8.4	Přepravní sudy používané jako měřidla objemu	3 roky
8.5	Přepravní tanky pro kapaliny, používané jako měřidla objemu	4 roky
8.6	Nádrže na ropu, používané jako měřidla objemu pro mezinárodní obchodní styk	5 roků
8.7	Objemová dávkovací měřidla na kapaliny:	
	a) obchodní	bez omezení
	b) staniční	bez omezení
8.8	Butyrometry	bez omezení
8.9	Kontrolní objemová lihová měřidla	5 roků
8.10	Průtočná měřidla na kapaliny, pohonné hmoty a poživatiny, používané v obchodním styku	2 roky
8.11	Vodoměry:	
	a) na studenou vodu	4 roky
	b) na teplou vodu	2 roky
	c) bubnové vodoměry	2 roky
8.12	Plynoměry (vyjma plynoměrů s otáčivými písty, rychlostních a laboratorních)	10 roků
8.13	Plynoměry s otáčivými písty a rychlostní	5 roků
8.14	Laboratorní plynoměry	5 roků

⁵⁾ Používané veřejnou bezpečností při kontrole dodržování pravidel silničního provozu.

⁶⁾ Ověřuje se pouze siloměrné ústrojí.

⁷⁾ Výčepní kelímky, prodávané zároveň s nápojem, ověřování nepodléhají.

⁸⁾ Průkaznými se zde rozumí zkoušky vyžádané pro soudní, arbitrážní nebo rozhodčí řízení, dále při hodnocení či schvalování výrobků státními zkušebnami nebo při osvědčování zkušebnami resortními. Název **sem** i zkoušky jakosti, mají-li jejich výsledky vliv na stanovení cen, nebo měření k ochraně životního prostředí.

Položka	Obor měření Druh měřidla	Doba platnosti úředního ověření ¹⁾
---------	-----------------------------	--

8.15 Přístroje používané k přepočtu stavových veličin plynu pro měření v obchodním styku

5 roků

9. TLAK

(pouze v příloze II a III)

10. TEPLOTA, TEPLŮ

10.1 Lékařské a zvěrolékařské teploměry

bez omezení

10.2 Mechanické měřiče tepla⁹⁾

1 rok

11. ELEKTRICKÉ A MAGNETICKÉ VELIČINY

11.1 Elektroměry na střídavý proud pro přímé měření spotřeby elektrické energie v maloodběru

10 roků

11.2 Elektroměry na střídavý proud pro přímé a nepřímé měření spotřeby elektrické energie ve velkooodběru, elektroměry s grafickým záznamem nebo s měřičem maxima

5 roků

11.3 Měřicí transformátory proudu a napětí, používané ve spojení s elektroměry

bez omezení

11.4 Epsteinovy přístroje pro měření magnetických vlastností plechů pro elektrotechniku, používané k průkazním⁸⁾ zkouškám¹⁰⁾

5 roků

11.5 Měřicí sestavy pro měření magnetů, používané k průkazním⁸⁾ zkouškám¹⁰⁾

5 roků

12. HUSTOTA

12.1 Laboratorní hustoměry s hodnotou dílku menší než 1 kg m^{-3}

bez omezení

12.2 Laboratorní lheměry s hodnotou dílku menší nebo rovnou 0,2 % objemu

bez omezení

12.3 Laboratorní cukroměry s hodnotou dílku 0,1 % hmotnosti

bez omezení

12.4 Laboratorní moštoměry s hodnotou dílku $0,1 \text{ kg hl}^{-1}$

bez omezení

13. VISKOZITA

(pouze v příloze II a III)

14. SVĚTELNÉ VELIČINY

(pouze v příloze II a III)

15. VELIČINY IONIZUJÍCÍHO ZÁŘENÍ

(pouze v příloze II a III)

⁹⁾ S účinností od 1. 7. 1980.

¹⁰⁾ O provedení úředního ověření rozhoduje orgán státní měrové služby na základě žádosti uživatele, který současně se žádostí prokáže zájem o použití měřidla.

Příloha II k vyhlášce č. 59/1979 Sb.

S e z n a m**hlavních podnikových etalonů, podléhajících povinnému úřednímu ověřování
a doba platnosti úředního ověření**

Hlavní podnikové etalony¹¹⁾ a etalony z nich odvozené jsou uchovávány a používány organizacemi k zajišťování přesnosti provozních měřidel. Musí vykazovat technické vlastnosti, stanovené technickou normou, případně schémata návaznosti.¹²⁾

U důležitých oborů měření (z hlediska jakosti výroby), kde hlavní podnikové etalony nejsou sta-

noveny Úřadem pro normalizaci a měření, může ministerstvo (ústřední orgán) nebo výrobní hospodářská jednotka v dohodě s Úřadem pro normalizaci a měření stanovit hlavní etalony a určit způsob přenosu hodnot dané veličiny až na provozní měřidla.

Položka	Obor měření Druh etalonu	Doba platnosti úředního ověření
1. DÉLKA		
1.1	Etalonová čárková měřítka: — 2. a 3. řádu — 4. řádu — 5. řádu	1 rok 2 roky 3 roky
1.2	Etalonové metry pro kontrolu délkových měřidel na střížní zboží	5 roků
1.3	Délková měřidla pro kontrolu délky ložení u skládacích měřicích přístrojů pro textilie	5 roků
1.4	Etalonové metry pro geodézií ¹³⁾	1 rok
1.5	Etalonová měřičká pásma	1 rok
1.6	Etalonové koncové měřky: — 2. řádu — 3. a 4. řádu — 5. řádu	1 rok 1 rok 2 roky
1.7	Trny pro kontrolu obilních sít	3 roky
2. PLOŠNÝ OBSAH		
2.1	Etalonové archy plošného obsahu	3 roky
3. ROVINNÝ ÚHEL		
3.1	Optické polygony	3 roky
3.2	Goniometry	3 roky
3.3	Autokolimátory používané s optickými polygony, — fotoelektrické — vizuální	2 roky 3 roky
3.4	Přístroje na zkoušení úhlových dělení ¹⁰⁾	3 roky

¹¹⁾ K pojmu „podnikový“ viz § 1 odst. 2 vyhlášky.

¹²⁾ Určenými Úřadem pro normalizaci a měření.

¹³⁾ Etalony metrologických středisek, kontrolujících přesnost měřidel pro geodetické práce.

Položka	Obor měření Druh etalonu	Doba platnosti úředního ověření
3.5	Optické dělicí hlavy ¹⁰⁾	3 roky
3.6	Zkoušeče libel ¹⁰⁾	3 roky
4. HMOTNOST		
4.1	Etalonová závaží k ověřování a kontrole závaží a vah všech tříd přesnosti	1 rok
4.2	Zatěžovací závaží k ověřování a kontrole vázlicích zařízení (např. mostových, kolejových a pásových vah)	1 rok
4.3	Závažové zkušební vozy a rohové vozíky	1 rok
4.4	Etalonové váhy k ověřování a kontrole závaží	1 rok
4.5	Etalonové váhy používané k ověřování jiných druhů měřidel (např. objemových)	1 rok
5. ČAS, FREKVENCE		
5.1	Etalonové zařízení pro kontrolu stopek ¹⁰⁾	2 roky
5.2	Etalony otáček	2 roky
6. MECHANICKÝ POHYB		
6.1	Etalony přímočarého mechanického kmitání	1 rok
7. SÍLA, MECHANICKÉ ZKOUŠKY MATERIÁLU		
7.1	Etalonové siloměry ¹⁰⁾	2 roky
7.2	Etalonové tvrdoměrné destičky Rockwell A, B, C, N, T, Vickers, Brinell ¹⁴⁾	3 roky
7.3	Etalonová vnikací tělesa Rockwell-C, N a Vickers ¹⁵⁾	3 roky
7.4	Měrky Vickers a Brinell	5 roků
8. OBJEM, PRŮTOK		
8.1	Etalonové odměrné nádoby kovové	1 rok
8.2	Etalonové odměrné skleněné baňky	bez omezení
8.3	Etalonové byrety a pípety pro vyměřování laboratorního skla ve výrobě (i u pověřených organizací)	bez omezení
8.4	Krychloměry nebo stanice pro ověřování vodoměrů, kde etalonem je krychloměr	5 roků
8.5	Etalonové průtokoměry, používané ke kontrole průtokoměrů nebo k vyměřování nádrží	2 roky
8.6	Etalonové plynoměry — bubnové mokroběžné — turbínové	5 roků 2 roky
9. TLAK		
9.1	Etalonové pístové tlakoměry	2 roky
9.2	Etalonové deformační tlakoměry	2 roky
9.3	Etalonové kapalinové tlakoměry	3 roky
9.4	Etalonové mikromanometry kapalinové a zvonové	3 roky
9.5	Etalonové barometry (kromě pístových)	3 roky
9.6	Etalonové pístové barometry	2 roky
9.7	Etalonové kompresní vakuometry	3 roky

¹⁴⁾ Podle dosavadních ČSN označovány záčíslím „.0“ a „.1“.

¹⁵⁾ Podle dosavadních ČSN označovány záčíslím „.0“ a „.1“.

Položka	Obor měření Druh etalonu	Doba platnosti úředního ověření
10. TEPLOTA, TEPLŮ		
10.1	Etalonové skleněné teploměry a) skleněné teploměry rozsahu (0 až 100)°C, hodnota dílku 0,01 °C; 0,02 °C (s kontrolním nulovým bodem) b) skleněné teploměry rozsahu (-10 až 360)°C, hodnota dílku 0,1 °C (s kontrolním nulovým bodem) c) skleněné teploměry rozsahu (-55 až 20)°C, hodnota dílku 0,1 °C, s náplní amalgamu thallia d) kalorimetrické teploměry v rozsahu (15. až 30)°C, hodnota dílku 0,01 °C e) metastatické (Beckmannovy) teploměry na měření teplotního rozdílu (0 až 5)°C, v intervalu (0 až 150)°C	2 roky
10.2	Etalonové platňové odporové teploměry v rozsahu teplot (-200 až +631)°C základní odpor $R_0=10; 25$ nebo 100 ohmů; $R_{100}/R_0 \approx 1,385$; proudové a napěťové vývody min. délka 400 mm, max. průměr trubice 12 mm	2 roky
10.3	Termočlánky etalonové: — PtRh 10-Pt, průměr drátu (0,35 až 0,6) mm, min. délka 1 m, rozsah (600 až 1100)°C — PtRh 30-PtRh 8, průměr drátu (0,35 až 0,6) mm, min. délka 1 m, rozsah (900 až 1700)°C	200 provozních hodin, max. 2 roky 100 provozních hodin, max. 2 roky
10.4	Etalonové termočlánky měď-konstantan; průměr drátu (0,3 až 3) mm, délka 1 m; rozsah (-200 až 0)°C	100 provozních hodin, max. 1 rok
10.5	Etalonové jasové pyrometry, rozsah (900 až 2000)°C	2 roky
10.6	Teplotní žárovky, rozsah (900 až 2100)°C	100 provozních hodin, max. 2 roky
11. ELEKTRICKÉ A MAGNETICKÉ VELIČINY		
11.1	Etalonové elektroměry	2 roky
11.2	Měřicí zařízení pro ověřování elektroměrů: a) funkční zkouška b) ověřování wattmetrů c) ověřování měřicích transformátorů	1 rok 2 roky bez omezení
11.3	Měřicí zařízení pro ověřování měřicích transformátorů: a) funkční zkouška b) ověřování etalonových transformátorů a kapacitních děličů c) ověřování měřicích zařízení d) ověřování sekundárních zátěží e) kontrolní měřicí transformátory	1 rok 5 roků 5 roků 5 roků 5 roků
11.4	Laboratorní měřicí transformátory, používané pro zvětšení rozsahů etalonových měřicích přístrojů	5 roků
11.5	Etalonové výchylkové voltmetry, ampérmetry a wattmetry tř. 0,1 a 0,2 ¹⁶⁾	2 roky
11.6	Etalonové číslicové voltmetry, ampérmetry a wattmetry	2 roky
11.7	Etalonové Westonovy články	2 roky
11.8	Etalonové laboratorní kompenzátory	5 roků
11.9	Etalonové laboratorní odporové můstky	5 roků
11.10	Etalonové odpory	3 roky

¹⁶⁾ Případně kilovoltmetry do třídy přesnosti 1,5 ověřované v souladu s poznámkou ¹⁶⁾.

Položka	Obor měření Druh etalonu	Doba platnosti úředního ověření
11.11	Etalony kapacity 10 pF až 0,1 μ F	3 roky
11.12	Etalony indukčnosti do 10 H (vlastní a vzájemné)	3 roky
11.13	Etalony magnetického indukčního toku pro stejnosměrná magnetická měření	3 roky
11.14	Etalony magnetické indukce pro stejnosměrná magnetická měření	3 roky
11.15	Etalonové vzorky pro kontrolu Epsteinových přístrojů	3 roky
11.16	Etalonové vzorky magneticky tvrdých materiálů	3 roky
11.17	Etalonové napěťové a proudové zdroje	2 roky
11.18	Etalonové komparátory elektrického napětí, proudu a výkonu	3 roky
12. HUSTOTA		
12.1	Etalonové hustoměry (pro výrobců)	5 roků
12.2	Hustoměry všech technických principů s hodnotou dílku menší než 0,2 kg.m ⁻³	3 roky
13. VISKOZITA		
13.1	Etalonové kapilární viskozimetry UBBELOHDE	5 roků
13.2	Referenční materiály pro viskozitu	1/2 roku
14. SVĚTELNÉ VELIČINY		
14.1	Etalonové žárovky na světelný tok	1 rok
14.2	Etalonové žárovky na svítivost	1 rok
14.3	Etalonové žárovky na barevnou teplotu	1 rok
15. VELIČINY IONIZUJÍCÍHO ZÁŘENÍ		
15.1	Sekundární etalonové zářiče radionuklidů	Stanoví se individuálně ověřovacím listem
15.2	Sekundární etalony záření X, s přesností lepší než $\pm 0,7$ %	Stanoví se individuálně ověřovacím listem

Příloha III k vyhlášce č. 59/1979 Sb.

S e z n a m**provozních měřidel, jejichž přesnost zajišťují organizace hlavními podnikovými etalony, uvedenými v příloze II**

Provozními měřidly zde stanovenými jsou měřidla a měřicí zařízení, mající vliv na množství a jakost výroby, na řízení a ochranu technologického procesu, k ochraně zdraví, bezpečnosti a životního prostředí (pokud ještě nejsou stanovena jako vybraná provozní měřidla). Provozní měřidla používaná v těchto oblastech stanoví vedoucí organizace O kontrole provozních měřidel, nespécifikovaných v příloze III, rozhoduje vedoucí organizace.

Položka	Obor měření Skupina nebo druh měřidla
---------	--

1. DÉLKA

- 1.1 Délková měřidla, sloužící k nastavování měřicích přístrojů
- 1.2 Délková měřidla pro přímé měření v technologickém procesu a ostatních etapách reprodukce
- 1.3 Měřidla (např. měřická pásma určená pro geodetické práce vyšších tříd přesnosti, Invarové čárkové metry ke kontrole nivelačních latí, základnové paralaktické latě apod.) pro účely geodézie a kartografie
- 1.4 Obilní síta
- 1.5 Ostatní délková měřidla, jejichž přesnost lze kontrolovat hlavními etalony délky, uvedenými v příloze II

**2. PLOŠNÝ OBSAH
(pouze v přílohách I a II)****3. ROVINNÝ ÚHEL**

- 3.1 Úhlové měřky kombinační a všechna ostatní pevná úhlová měřidla, sloužící k nastavování přístrojů, k přímému měření nebo měření odchylek geometrických tvarů, kontrolovatelné hlavními etalony, uvedenými v příloze II
- 3.2 Měřicí přístroje s úhloměrnými stupnicemi, jejichž přesnost lze kontrolovat hlavními etalony rovinného úhlu, uvedenými v příloze II

4. HMOTNOST

- 4.1 Závaží jemná, tříd přesnosti I, II a III
- 4.2 Váhy používané pouze ve vnitřním hospodářském styku k technologickým a jiným neobchodním účelům
- 4.3 Váhy s automatickou činností, zejména váhy pásové a dávkovací
- 4.4 Ostatní zařízení pro zjišťování hmotností, jejichž přesnost lze kontrolovat hlavními etalony, uvedenými v příloze II

5. ČAS, FREKVENCE

- 5.1 Stopky
- 5.2 Otáčkoměry

Položka	Obor měření Skupina nebo druh měřidla
---------	--

6. MECHANICKÝ POHYB

6.1 Vibrometry

7. SÍLA, MECHANICKÉ ZKOUŠKY MATERIÁLU (MECHANICKÝ VÝKON)

7.1 Tvrdoměry

7.2 Zkušební stroje na dlouhodobé zkoušky tečení materiálu (zkoušky teplotního zařízení a průtahoměrů)

7.3 Přístroje pro zkoušení materiálu v krutu

7.4 Přístroje ke zkoušení plechů a kovových pásů hloubením

7.5 Momentové klíče

7.6 Provozní siloměry

7.7 Brzdy pro zjišťování mechanického výkonu

7.8 Ostatní měřidla, jejichž přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II

8. OBJEM, PRŮTOK

8.1 Odměrné laboratorní sklo

8.2 Nádrže a sudy, pokud se jich používá jako měřidel

8.3 Dopravní konve na mléko

8.4 Dávkovací zařízení objemu

8.5 Dávkovací zařízení používaná k výčepu lihovin a požívatín

8.6 Průtočná měřidla rychlostní, např. clony, dýzy, trubice

8.7 Měřidla objemového průtoku

8.8 Ostatní měřidla objemu a průtoku, pokud jejich přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II

9. TLAK

9.1 Deformační tlakoměry

9.2 Kapalinové tlakoměry

9.3 Vakuometry ostatních principů, neuvedené v příloze II

9.4 Barometry

9.5 Ostatní měřidla tlaku, pokud jejich přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II

10. TEPLOTA, TEPLŮ

10.1 Skleněné teploměry

10.2 Jasové pyrometry

10.3 Odporové teploměry

10.4 Termočlánky platínové a z obecných kovů

10.5 Tlakové a bimetalové teploměry

10.6 Přímé ukazující elektronické teploměry

10.7 Pyrometry celkového záření

10.8 Ostatní měřidla teploty, pokud jejich přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II

11. ELEKTRICKÉ A MAGNETICKÉ VELIČINY

11.1 Voltmetry, ampérmetry, wattmetry třídy přesnosti 0,1 až 1,5¹⁷⁾

11.2 Westonovy články

11.3 Technické kompenzátory a technické odporové můstky

¹⁷⁾ Nižší třídy přesnosti pouze tehdy, splňují-li obecné ukazatele provozních přístrojů.

Položka	Obor měření Skupina nebo druh měřidla
11.4	Měřiče kapacit a indukčnosti
11.5	Epsteiny přístroje
11.6	Měřidla magnetické indukce, magnetického toku a měřicí sestavy pro měření magnetů
11.7	Ostatní měřidla elektrických a magnetických veličin, pokud jejich přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II
12. HUSTOTA	
12.1	Provozní hustoměry
12.2	Měřidla hustoty jiných principů, pokud jejich přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II
13. VIZKOZITA	
13.1	Vizkozimetry
14. SVĚTELNÉ VELIČINY	
14.1	Luxmetry
14.2	Žárovky na svítivost a světelný tok
15. VELIČINY IONIZUJÍCÍHO ZÁŘENÍ	
15.1	Provozní přístroje k měření veličin ionizujícího záření, jejichž přesnost lze kontrolovat hlavními etalony uvedenými v příloze II

60

V Y H L Á Š K A

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 25. dubna 1979

o inspekci výchovy a vzdělávání

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví podle § 20 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství a § 37 odst. 1 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon):

Úkoly inspekce výchovy a vzdělávání

§ 1

[1] Inspekce výchovy a vzdělávání¹⁾ se vykonává:

- a) ve školách a školských zařízeních, které spravují národní výbory,
- b) v předškolních zařízeních zřizovaných socialistickými organizacemi,
- c) v ústředních orgánech, organizacích a zařízeních pro výchovu mládeže, které odpovídají za přípravu mládeže pro dělnická povolání,²⁾
- d) ve školách v působnosti jiných ústředních orgánů,¹⁾
- e) v národních výborech,
- f) ve školských zařízeních, přímo řízených ministerstvem školství České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo školství“).²⁾

[2] Inspekce výchovy a vzdělávání podle této vyhlášky se nevztahuje:

- a) na vojenské školy, školy Sboru národní bezpečnosti, školy Sboru nápravné výchovy České socialistické republiky, podniková a družstevní výchovná zařízení a výchovná zařízení společenských organizací,
- b) na jesle,
- c) na kontrolu hospodářského zabezpečení škol a školských zařízení s výjimkou kontroly vytváření potřebných materiálně technických podmínek pro jejich účinnou práci; nevztahuje se též na kontrolu hospodaření prostředky světemými školám a školským zařízením, kterou vykonávají podle zvláštních předpisů jiné kontrolní orgány.

[3] Ve školách v působnosti jiných ústředních orgánů [odstavec 1 písm. d)] inspekce výchovy a

vzdělávání kontroluje pouze uplatňování zásad stanovených ministerstvem školství pro ideové a pedagogické řízení škol a vyučování všeobecně vzdělávacím předmětům.

§ 2

[1] Inspekce výchovy a vzdělávání vychází ve své činnosti ze závazného plánu hlavních úkolů inspekce výchovy a vzdělávání stanoveného ministerstvem školství,³⁾ z hlavních úkolů ministerstva školství a dále z požadavků jednotlivých orgánů státní správy.

[2] Úkoly inspekce výchovy a vzdělávání:

- a) kontrola úrovně, účinnosti a výsledků výchovně vzdělávacího procesu včetně výchovy mimo vyučování organizované školami a školskými zařízeními,
- b) kontrola ideově politické, pedagogické a odborné úrovně ředitelů a pedagogických pracovníků, kontrola úrovně a účinnosti ideově politického, pedagogického a odborného řízení škol a školských zařízení, vytváření příznivých kádrových a materiálně technických podmínek pro jejich účinnou práci a účelného využívání materiálně technických podmínek ve výchovném a vzdělávacím procesu,
- c) kontrola dodržování právních předpisů a jiných opatření pro práci škol a školských zařízení a právních předpisů a jiných opatření k jednotnému výkonu státní správy ve školství ve školách a školských zařízeních a v orgánech státní správy nižšího stupně,
- d) odborná pedagogická pomoc ředitelům a ostatním pedagogickým pracovníkům škol a školských zařízení při odstraňování zjištěných nedostatků ve výchovně vzdělávacím procesu a v jeho řízení,
- e) zobecňování a rozšiřování pokrokových pracovních metod a dobrých zkušeností z práce škol a školských zařízení a zobecňování poznatků z realizace školské politiky,
- f) účast na hodnocení práce ředitelů škol a školských zařízení a školních inspektorů orgánů

¹⁾ § 16 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství.

²⁾ § 14 odst. 2 písm. h) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

³⁾ § 20 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

státní správy nižšího stupně, předkládání doporučení ke zlepšení kádrové situace ve školách a školských zařízeních, předkládání podnětů k odměňování a vyznamenávání pedagogických pracovníků škol a školských zařízení a školních inspektorů orgánů státní správy nižšího stupně, popřípadě podnětů k zavedení kádrového řízení s těmito pracovníky,

- g) prošetřování stížností na ředitele škol a školských zařízení, týkajících se jejich řídicí činnosti, ideově politického a pedagogického působení, v součinnosti s nimi i stížností na nedostatky v ideově politickém a pedagogickém působení ostatních pedagogických pracovníků a stížností na činnost inspekce výchovy a vzdělávání orgánů státní správy nižšího stupně,
- h) předkládání informací z inspekční činnosti o úrovni a výsledcích výchovně vzdělávací práce škol a školských zařízení a jejich řízení, o nedostacích a vznikajících problémech s návrhy na jejich řešení příslušnému orgánu národního výboru a vyššímu orgánu státní správy; upozorňování jiných organizací a orgánů na zjištěné nedostatky a problémy, na potřebu jejich řešení v působnosti těchto orgánů a organizací.
- i) spolupráce s ostatními kontrolními orgány, které provádějí kontrolní činnost ve školách a školských zařízeních a v národních výborech.

§ 3

Členění inspekce výchovy a vzdělávání

(1) Inspekce výchovy a vzdělávání se člení na školní inspekci a státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání.⁴⁾

(2) Školní inspekci vykonávají ministerstvo školství, krajské národní výbory a okresní národní výbory. Státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání vykonávají ministerstvo školství a krajské národní výbory.⁴⁾

§ 4

Školní inspekce okresního národního výboru

Školní inspekce okresního národního výboru (dále jen „okresní školní inspekce“) se vztahuje na školy a školská zařízení odborně vedené okresním národním výborem a na místní (městské) národní výbory. Jejím obsahem jsou úkoly uvedené v § 2.

§ 5

Školní inspekce krajského národního výboru

(1) Školní inspekce krajského národního výboru (dále jen „krajská školní inspekce“) se vztahuje na školy a školská zařízení odborně vedené krajským národním výborem, na školy a školská zaří-

zení odborně vedené okresním národním výborem, na školy v působnosti jiných ústředních orgánů a na národní výbory nižších stupňů. Jejím obsahem jsou úkoly uvedené v § 2.

(2) Ve školách odborně vedených krajským národním výborem — s výjimkou středních zdravotnických škol — krajská školní inspekce dále kontroluje:

- a) organizaci a průběh přijímání ke studiu na středních školách a maturitních zkoušek,
- b) úroveň provozní praxe vykonávané žáky škol v organizacích,
- c) zda ředitelé škol sledují uplatňování absolventů v praxi a jak využívají získaných poznatků ke zlepšování výchovné a vzdělávací práce škol.

(3) Na úseku škol a školských zařízení odborně vedených okresním národním výborem krajská školní inspekce metodicky usměrňuje činnost okresní školní inspekce, poskytuje jí odbornou a metodickou pomoc, zobecňuje poznatky z její činnosti a kontroluje a hodnotí její účinnost. K zabezpečení svých úkolů vykonává krajská školní inspekce ve školách a školských zařízeních uvedených v předchozí větě v potřebném rozsahu inspekční činnost.

(4) Ve školách v působnosti jiných ústředních orgánů krajská školní inspekce kontroluje:

- a) uplatňování a dodržování zásad stanovených ministerstvem školství pro ideově a pedagogické řízení škol,
- b) úroveň a výsledky vyučování všeobecně vzdělávacím předmětům.

§ 6

Státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání krajského národního výboru

(1) Státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání krajského národního výboru (dále jen „krajský státní dozor“) se vztahuje na zařízení pro výchovu mládeže pro dělnická povolání⁵⁾ a na organizace, které odpovídají za přípravu mládeže pro dělnická povolání. Jeho obsahem jsou úkoly uvedené v § 2.

(2) Krajský státní dozor dále kontroluje:

- a) plnění plánu přijímání žáků a učňů a uzavírání učebních smluv,
- b) organizaci a průběh přijímání ke studiu, závěrečných učňovských zkoušek a maturitních zkoušek,
- c) zda jsou žáci a učni zaměstnávání pouze pracemi v souladu s učebními plány a učebními osnovami, zda pracovní a životní podmínky žáků a učňů příznivě ovlivňují jejich všestrann-

⁴⁾ § 17 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

⁵⁾ Střední odborná učiliště s výjimkou středních odborných učilišť, která poskytují pouze teoretickou přípravu, odborná učiliště, učňovská střediska a střediska praktického vyučování.

ny rozvoj a zda je dodržována stanovená organizace školního roku.

- d) účelné rozmístování a hospodárné využívání zařízení pro výchovu mládeže pro dělnická povolání v souladu s výchovně vzdělávacími cíli.

§ 7

Školní inspekce ministerstva školství

(1) Školní inspekce ministerstva školství (dále jen „ústřední školní inspekce“) se vztahuje na školy a školská zařízení odborně vedené národními výbory, na národní výbory, na školská zařízení přímo řízená ministerstvem školství a na školy v působnosti jiných ústředních orgánů. Jejím obsahem jsou úkoly uvedené v § 2 a § 5 odst. 2 a 4.

(2) Ústřední školní inspekce metodicky usměrňuje činnost školní inspekce národních výborů, poskytuje jí odbornou a metodickou pomoc, zobečňuje poznatky z její činnosti a kontroluje a hodnotí její účinnost. K zabezpečení svých úkolů vykonává ústřední školní inspekce v potřebném rozsahu inspekční činnost ve školách a školských zařízeních odborně vedených národními výbory.

§ 8

Státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání ministerstva školství

(1) Státní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání ministerstva školství (dále jen „ústřední státní dozor“) se vztahuje na ústřední orgány, organizace a zařízení pro výchovu mládeže, které odpovídají za přípravu mládeže pro dělnická povolání. Jeho obsahem jsou úkoly uvedené v § 2 a § 6 odst. 2.

(2) Ústřední státní dozor metodicky usměrňuje činnost krajského státního dozoru, poskytuje mu odbornou a metodickou pomoc, zobečňuje poznatky z jeho činnosti a kontroluje a hodnotí jeho účinnost. K zabezpečení svých úkolů vykonává ústřední státní dozor v potřebném rozsahu inspekční činnost v zařízeních pro výchovu mládeže pro dělnická povolání.

(3) Ústřední státní dozor kontroluje dodržování zásad pro řízení přípravy mládeže pro dělnická povolání a zásad pro vykonávání resortního dozoru na přípravu mládeže pro dělnická povolání v ústředních orgánech a v generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek, popřípadě v orgánech, které plní obdobnou funkci.

§ 9

Práva a povinnosti školních inspektorů

(1) Školní inspektoři mají tato práva a povinnosti:

- a) v souladu se zásadami k zajištění kontroly

⁶⁾ Zásady č. 40/1975 Sb., k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě České socialistické republiky, schválené usnesením vlády České socialistické republiky ze dne 26. března 1975 č. 80.

⁷⁾ § 19 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

v národním hospodářství a ve státní správě⁶⁾ provádět plánovitě, soustavně a hospodárně celkové, tematické a následně inspekce ve školách, školských zařízeních a ostatních organizacích a kontrolovat úroveň ideově politické, pedagogické, odborné a metodické práce ředitelů a dalších pedagogických pracovníků,

- b) provádět prověrky znalostí a dovedností žáků a učňů s cílem zjistit, zda jejich úroveň odpovídá stanoveným požadavkům a klasifikaci,

- c) získávat od pracovníků kontrolovaných organizací a od příslušných orgánů, které tyto organizace řídí, informace potřebné k výkonu inspekce,

- d) ukládat ředitelům, popřípadě dalším pracovníkům škol a školských zařízení závazné pokyny týkající se obsahu a organizace výchovně vzdělávacího procesu,⁷⁾

- e) provádět práci školních inspektorů orgánů státní správy nižšího stupně, instruovat a metodicky usměrňovat jejich činnost,

- f) pozastavit výkon nezákonného nebo pedagogicky nesprávného opatření učitele, ředitele školy nebo školského zařízení nebo školního inspektora orgánu státní správy nižšího stupně a informovat o tom orgán příslušný ke zjednání nápravy,⁷⁾

- g) prošetřovat přidělené stížnosti a využívat jejich obsahu a podnětů pracujících při inspekci,

- h) zpracovávat z inspekčních protokolů, zprávy a záznamy; projednávat výsledky inspekčních příslušnými vedoucími pracovníky a vyžadovat od nich přijetí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, popřípadě podání zprávy o plnění těchto opatření,

- i) zjišťovat účinnost opatření usměrňujících činnost škol a školských zařízení a včas upozorňovat na vznikající nedostatky a problémy.

- j) podporovat v součinnosti s příslušnými odborovými orgány a organizacemi rozvoj iniciativy a aktivity školských pracovníků,

- k) podílet se na vyhledávání pedagogických pracovníků vhodných do vedoucích funkcí.

(2) K posouzení specifických otázek při výkonu inspekční činnosti může školní inspektor přizvat poradce vybrané z řad zkušených pedagogických pracovníků nebo odborníků z praxe.

§ 10

Povinnosti organizací, v nichž se provádí inspekce výchovy a vzdělávání

Organizace jsou povinny:

- a) umožňovat školním inspektorům vstup do

svých objektů a poskytovat jim veškeré informace potřebné k plnění úkolů inspekce výchovy a vzdělávání včetně informací o plnění přijatých opatření k odstranění zjištěných nedostatků,

- b) rozhodovat bez průtahů o opatřeních, která navrhuje inspekce, a přijatá opatření plnit,
- c) odstraňovat bez průtahů inspekci zjištěné nedostatky, jimiž byl porušen zákon nebo jiné právní předpisy, závazné pokyny a opatření.

§ 11

Resortní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání

Resortní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání se řídí zásadami, které tvoří přílohu této vyhlášky.

Závěrečná ustanovení

§ 12

Zrušuje se:

1. vyhláška ministerstva školství a kultury č. 38/1959 Ú. l., o státním dozoru na výchovu učňů,
2. směrnice k provádění státního dozoru na výchovu učňů — částka 11/1959 Ú. l.,
3. směrnice ministerstva školství a kultury o školním dozoru ze dne 31. srpna 1961, čj. 41.408/61-1/1 (Věstník MŠK 1961, str. 334) ve znění směrnic ze dne 25. ledna 1962, čj. 58 607/61-IX (Věstník MŠK 1962, str. 61).

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Ministři

Vondruška v. r.

**Zásady pro výkon resortního dozoru
na přípravu mládeže pro dělnická povolání**

Čl. 1

Resortní dozor na přípravu mládeže pro dělnická povolání (dále jen „resortní dozor“) vykonávají ústřední orgány, a pokud jde o výchovu učňů pro místní hospodářství, krajské národní výbory,^{*)} a to zejména ve středních odborných učilištích a střediscích praktického vyučování; v odborných učilištích, učňovských střediscích a pracovištích mladistvých v pracovním poměru vykonávají resortní dozor i generální ředitelství výrobních hospodářských jednotek nebo orgány, které plní obdobnou funkci. Orgány uvedené v předchozí větě vykonávají resortní dozor svými pracovníky ustanovenými pro výkon resortního dozoru.

Čl. 2

[1] Hlavním úkolem resortního dozoru je kontrolovat:

- a) stav a úroveň přípravy mládeže pro dělnická povolání a výsledky ideově politické a výchovně vzdělávací činnosti ve středních odborných učilištích, odborných učilištích, střediscích praktického vyučování, učňovských střediscích a na pracovištích mladistvých, kteří po ukončení povinné školní docházky nastoupili přímo do pracovního poměru,
- b) jak orgány, organizace a zařízení pro výchovu mládeže, které odpovídají za přípravu mládeže pro dělnická povolání, dodržují a plní úkoly vyplývající z obecně závazných právních předpisů a z jiných pokynů a opatření v této oblasti, zejména úkoly vyplývající z předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a předpisů o finančním a hmotném zabezpečení žáků a učňů,
- c) jak jsou zřizována, organizována, kádrově zabezpečena a materiálně vybavena střední odborná učiliště, odborná učiliště, střediska praktického vyučování, učňovská střediska a jiná pracoviště, ve kterých se připravuje mládež pro dělnická povolání,
- d) metody náboru mládeže pro dělnická povolání, plnění plánu přijímané mládeže do přípravy pro dělnická povolání, dodržování právních předpisů upravujících uzavírání učebních smluv, popřípadě pracovních smluv mladistvých, a

pracovního zařazení vyučených po skončení učebního poměru podle získané kvalifikace,

- e) jak se plní učební plány a učební osnovy, zda je dodržován časový rozvrh praktické přípravy, odborného výcviku a teoretického vyučování, zda je podle učebních osnov zabezpečeno dostatečné množství vhodné práce pro praktickou přípravu nebo pro odborný výcvik, zda stroje, nástroje, zařízení, pomůcky, pracovní místa a pracovní prostředky vyhovují požadavkům bezpečnosti a hygieny práce, a úroveň stravování a ubytování mladistvých.

[2] K posouzení specifických otázek při výkonu dozoru může resortní dozor přizvat poradce vybrané z řad zkušených pedagogických pracovníků zařízení pro výchovu mládeže pro dělnická povolání.

[3] Resortní dozor vyhodnocuje závěry a výsledky svých zjištění a navrhuje příslušným orgánům a organizačním opatření směřující ke zlepšení přípravy mládeže pro dělnická povolání.

[4] Resortní dozor ve spolupráci se státním dozorem zabezpečuje pro pracovníky vykonávající resortní dozor metodické instruktáže a výměnu zkušeností tak, aby byl zajištěn jednotný postup při výkonu resortního dozoru.

Čl. 3

Pracovníci resortního dozoru jsou oprávněni navrhnout vedoucímu orgánu nebo organizace, který odpovídá za přípravu mládeže pro dělnická povolání:

- a) opatření k odstranění zjištěných nedostatků,
- b) pochvaly, odměny nebo jiná ocenění pracovníkům, kteří dosahují v přípravě mládeže pro dělnická povolání mimořádně dobrých výsledků,
- c) zavedení kárného řízení s pracovníky, kteří porušili své povinnosti.

Čl. 4

Podle těchto zásad vypracují ústřední orgány, které odpovídají za přípravu mládeže pro dělnická povolání, vlastní opatření pro výkon resortního dozoru.

^{*)} § 30 odst. 3 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon).

61

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 21. května 1979

o zřizování, zrušování, organizaci a řízení středních odborných učilišť

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 14 odst. 2 písm. a) a b) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství, a podle § 18 odst. 2 zákona č. 83/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol:

Střední odborné učiliště

§ 1

(1) Střední odborné učiliště¹⁾ jako součást výrobní hospodářské jednotky nebo orgánu, který plní obdobnou funkci (dále jen „výrobní hospodářská jednotka“), má postavení organizační jednotky; jeho organizační začlenění upravuje statut výrobní hospodářské jednotky.²⁾

(2) Střední odborné učiliště zřízené krajským národním výborem je organizační jednotkou organizace řízené nebo spravované krajským národním výborem, popřípadě národním výborem nižšího stupně.

§ 2

(1) Ve středním odborném učilišti studují žáci a učni (dále jen „žáci“) přijatí pro organizace vlastní výrobní hospodářské jednotky, popřípadě žáci přijatí pro organizace jiné; ve středním odborném učilišti zřízeném krajským národním výborem studují žáci přijatí pro organizaci, jejíž organizační jednotkou je toto střední odborné učiliště, popřípadě žáci přijatí pro organizace jiné.

(2) Jestliže počet žáků přijatých do středního odborného učiliště pro jinou organizaci je vyšší než 15 ve všech ročnících jednoho studijního nebo učebního oboru, uzavře zpravidla tato organizace s organizací, jejíž organizační jednotkou je toto střední odborné učiliště, smlouvu o sdružování prostředků.³⁾

§ 3

Stanovení sítě, zřizování a zrušování středních odborných učilišť

(1) Výrobní hospodářské jednotky předkládají podklad pro stanovení a změny sítě středních od-

borných učilišť pro příští školní rok do 31. října po projednání se svým nadřízeným orgánem krajskému národnímu výboru příslušnému podle sídla navrhovaného středního odborného učiliště.

(2) Podklad pro stanovení a změny sítě středních odborných učilišť pro organizace řízené nebo spravované krajským národním výborem zpracovává krajský národní výbor.

(3) Podklad pro zařazení středního odborného učiliště do sítě obsahuje zejména tyto údaje:

- a) organizační začlenění středního odborného učiliště,
- b) výčet studijních nebo učebních oborů, ve kterých bude ve středním odborném učilišti mládež připravována pro dělnická povolání,
- c) popis skutečného stavu prostorového a technického zabezpečení jednotlivých složek výchovně vzdělávacího procesu;
- d) předpokládané zajištění činností středního odborného učiliště pracovníky ve všech kategoriích; u vedoucích funkcí jmenovitě s uvedením základních osobních údajů a kvalifikace,
- e) způsob zajištění vhodné produktivní práce pro praktickou přípravu v rozsahu učiva stanoveného učební osnovou odborného výcviku pro jednotlivé studijní nebo učební obory,
- f) rozbor předpokládaného počtu přijímané mládeže podle jednotlivých studijních nebo učebních oborů a ročníků na období nejbližších 5 let,
- g) vyjádření příslušného ústředního orgánu, pokud nejde o střední odborné učiliště zřizované krajským národním výborem.

(4) Podklad pro vyřazení středního odborného učiliště ze sítě obsahuje zejména:

- a) důvod pro vyřazení ze sítě,
- b) způsob, jakým bude zajištěna příprava mládeže pro dělnická povolání ve studijních a učebních oborech, v nichž byla mládež připravována v dosavadním středním odborném učilišti.

¹⁾ § 1 odst. 3 a § 8 zákona č. 83/1978 Sb., o opatřeních v soustavě základních a středních škol.

²⁾ § 13 a § 14 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

³⁾ Vyhláška č. 151/1978 Sb., o sdružování prostředků socialistických organizací.

(5) Krajské národní výbory zasílají návrhy na úpravu sítě středních odborných učilišť za své územní obvody ministerstvu školství České socialistické republiky do 5. ledna kalendářního roku; ministerstvo školství České socialistické republiky po projednání se zúčastněnými ústředními orgány stanoví celostátní síť středních odborných učilišť.⁴⁾

(6) Orgány a organizace⁵⁾ zřizují a zrušují střední odborná učiliště podle sítě stanovené ministerstvem školství České socialistické republiky.

Organizace středního odborného učiliště

§ 4

Ředitel středního odborného učiliště

(1) Ředitel středního odborného učiliště (dále jen „ředitel“) řídí teoretické vyučování, praktické vyučování, výchovu mimo vyučování a další činnosti související s výchovně vzdělávací činností a provozem středního odborného učiliště.

(2) Ředitel odpovídá za ideovou, pedagogickou a odbornou úroveň a výsledky práce školy, vytváří podmínky pro práci všech pracovníků, řídí a kontroluje práci všech pracovníků i žáků; pečuje o další ideově politické, pedagogické a odborné vzdělávání pracovníků.⁶⁾

(3) Ředitele ustanovuje a uvolňuje z funkce se souhlasem krajského národního výboru⁷⁾ generální ředitel výrobní hospodářské jednotky nebo vedoucí orgánu, který plní obdobnou funkci, nebo pracovník jím pověřený.

(4) Ředitele středního odborného učiliště zmízeného krajským národním výborem jmenuje a odvolává z funkce krajský národní výbor.

(5) Ředitel odpovídá za plnění úkolů ve výchovně vzdělávacím procesu orgánům státní správy ve školství.

(6) Ředitel má nejméně dva zástupce: zástupce pro teoretické vyučování a zástupce pro praktické vyučování, který je prvním zástupcem ředitele.

§ 5

Pracovníci středního odborného učiliště

(1) Učitelé teoretického vyučování a zástupce ředitele pro teoretické vyučování jsou pracovníky příslušného krajského národního výboru.

(2) Ostatní pedagogičtí a hospodářští pracovníci a zástupce ředitele pro praktické vyučování jsou pracovníky organizace, jejíž organizační jednotkou je střední odborné učiliště.

⁴⁾ § 14 odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství.

⁵⁾ § 18 zákona č. 63/1978 Sb.

⁶⁾ § 4 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

⁷⁾ § 11 odst. 4 písm. a) zákona České národní rady č. 77/1978 Sb.

§ 6

Uspořádání středního odborného učiliště

(1) Podle místního uspořádání se střední odborné učiliště člení:

- a) na střední odborné učiliště s pracovišti teoretického a praktického vyučování a domovem mládeže místně soustředěnými,
- b) na střední odborné učiliště s pracovišti teoretického nebo praktického vyučování místně odloučenými; domov mládeže může být zřízen u kteréhokoliv odloučeného pracoviště.

(2) Podle vnitřního uspořádání se střední odborné učiliště člení na úsek teoretického vyučování, praktického vyučování a na úsek výchovy mimo vyučování, popřípadě na úsek zabezpečující další činnosti související s výchovně vzdělávací činností a provozem středního odborného učiliště.

(3) Na úseku praktického vyučování se zabezpečuje vedle činnosti výchovně vzdělávací též činnost výrobně technická, popřípadě provozně technická.

§ 7

Místně odloučené pracoviště

(1) Místně odloučené pracoviště teoretického vyučování řídí do počtu 7 tříd pověřený učitel, od 8 tříd učitel pověřený funkcí vedoucího pracoviště teoretického vyučování (§ 5 odst. 1).

(2) Místně odloučené pracoviště praktického vyučování řídí do počtu 8 mistrů odborné výchovy vrchní mistr odborné výchovy, od 7 mistrů odborné výchovy vedoucí pracoviště praktického vyučování (§ 5 odst. 2).

(3) Místně odloučené pracoviště zajišťující teoretické i praktické vyučování řídí vedoucí tohoto pracoviště, který je pracovníkem organizace (§ 5 odst. 2).

(4) Vedoucí místě odloučených pracovišť jsou v odborných otázkách metodicky řízení příslušným zástupcem ředitele.

Úkoly ústředních orgánů a krajských národních výborů

§ 8

Ústřední orgány

(1) Ústřední orgány při rozvoji přípravy mládeže pro dělnická povolání v souladu s celostátním plánem vývoje určeným celospolečenskými potřebami jednotlivých odvětví národního hospodářství metodicky řídí:

- a) výchovně vzdělávací proces v praktickém vyučování,

- b) výchovu mimo vyučování,
c) tvorbu obsahu teoretické i praktické složky odborného učiva v učebních dokumentech studijních a učebních oborů.

(2) Ústřední orgány v oboru své působnosti sledují vývoj studijních a učebních oborů a vývoj počtu žáků ve vztahu k dlouhodobým plánům rozvoje kvalifikační struktury pracovníků, vývoj počtu výchovných pracovníků včetně jejich kvalifikačního růstu a stav v odměňování a hmotném zabezpečení žáků.

(3) Ústřední orgány zajišťují, aby v souladu s rozvojem jednotlivých odvětví byla v dlouhodobých, střednědobých a ročních plánech plánována i příprava mládeže pro dělnická povolání; usměrňují a projednávají návrhy sítě středních odborných učilišť a stanoví normativy vybavení pro praktické vyučování.

§ 9

Generální ředitelství výrobní hospodářské jednotky

Generální ředitelství výrobní hospodářské jednotky zajišťuje ve své působnosti přípravu mládeže pro dělnická povolání, přitom zřizuje střední odborná učiliště a vytváří pro ně materiálně technickou základnu, zapracovává přípravu mládeže pro dělnická povolání do dlouhodobých, střednědobých a ročních plánů, rozepisuje plán počtu žáků v jednotlivých studijních a učebních oborech; dále stanoví úkoly podřízeným organizacím při provádění náboru žáků, stanoví rozsah a obsah rozborů činnosti středních odborných učilišť, určuje vnitřní uspořádání středních odborných učilišť a dělbu činností a schvaluje plán výchovně vzdělávací činnosti středních odborných učilišť.

Krajský národní výbor

§ 10

Krajský národní výbor vykonává při zajišťování přípravy mládeže pro dělnická povolání pro organizace jím řízené nebo spravované obdobné úkoly, které podle této vyhlášky přísluší ústředním orgánům a generálním ředitelstvím výrobní hospodářské jednotky.

§ 11

Má-li krajský národní výbor vytvořenou výrobní hospodářskou jednotku, vykonává činnosti

uvedené v § 1 odst. 1, § 3, 4, 9 a § 12 její generální ředitelství.

Financování středního odborného učiliště

§ 12

Financování činnosti středního odborného učiliště včetně výchovy mimo vyučování zabezpečuje organizace, která střední odborné učiliště zřídila.⁸⁾ Přitom postupuje podle zvláštních předpisů.⁹⁾ Na výchovu mimo vyučování je možné přispívat z fondu kulturních a sociálních potřeb jednotlivých organizací v rámci výrobní hospodářské jednotky.¹⁰⁾

§ 13

Krajský národní výbor, který zřídil střední odborné učiliště, zabezpečuje financování jeho činnosti včetně výchovy mimo vyučování prostřednictvím organizace jím řízené nebo spravované, popřípadě prostřednictvím organizace řízené nebo spravované národním výborem nižšího stupně, kterou touto činností pověřil.

Závěrečná ustanovení

§ 14

(1) Střední odborné učiliště může plnit některé další činnosti v oblasti výchovy kvalifikovaných pracovníků, které by příslušely jiné organizaci nebo zařízení v rámci výrobní hospodářské jednotky, popřípadě krajského národního výboru, pokud pro tuto činnost byly již dříve vytvořeny materiálové, technické a kádrové podmínky.

(2) Rozšířenou činnost středního odborného učiliště podle odstavce 1 a vnitřní strukturu středního odborného učiliště schvaluje ministerstvo školství České socialistické republiky v rámci stanovení celostátní sítě středních odborných učilišť.

§ 15

(1) Krajský národní výbor, který zřídil střední odborné učiliště zajišťující pouze teoretické vyučování,¹¹⁾ určí, ve kterých střediscích praktického vyučování bude střední odborné učiliště metodicky řídit výchovně vzdělávací činnost.

⁸⁾ § 19 odst. 1 zákona č. 63/1978 Sb.

⁹⁾ Ve vztahu ke generálním ředitelstvím VHJ podle § 23 odst. 1 písm. a) nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 151/1975 Sb., o finančním hospodaření státních hospodářských a některých dalších socialistických organizací, a podle vyhlášky č. 90/1972 Sb., o financování některých zařízení podnikové společenské spotřeby a některých činností státních hospodářských organizací a organizací zahraničního obchodu. Ve vztahu k rozpočtovým organizacím podle zákona č. 60/1971 Sb., o pravidlech státního rozpočtu České socialistické republiky a o hospodaření s rozpočtovými prostředky (rozpočtová pravidla republiky), a podle Směrnice MF ČSR o financování některých výdajů rozpočtových a příspěvkových organizací (Finanční zpravodaj č. 10/1972, poř. č. 101).

¹⁰⁾ Vyhláška č. 155/1975 Sb., o fondu kulturních a sociálních potřeb.

¹¹⁾ § 42 odst. 1 zákona č. 63/1978 Sb.

(2) Organizace může zřídit středisko praktického vyučování,¹²⁾ pokud vychovává méně než 200 žáků.

§ 16

Jestliže střední odborné učiliště zřídila jako svou součást hospodářská organizace určená příslušným ústředním orgánem,¹³⁾ vykonává tato or-

ganizace činnosti, které stanoví příslušné generální ředitelství výrobní hospodářské jednotky.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Ministr
Vondruška v. r.

¹²⁾ § 42 odst. 2 zákona č. 63/1978 Sb.

¹³⁾ § 16 odst. 3 zákona č. 63/1978 Sb.

62

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky

ze dne 2. května 1979,

kteřou se stanoví náležitosti poskytované pracovníkům získaným pro cukrovarnickou kampaň a některé jiné kampaňové práce

Ministerstvo zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a slovenským výborem Odborového svazu pracovníků potravinářského průmyslu:

§ 1

Všeobecná ustanovení

(1) Tato vyhláška se vztahuje na pracovníky získané do odborů potravinářského průmyslu

- a) okresními národními výbory nábořem prováděným pro cukrovarnickou kampaň,¹⁾
- b) zpracovatelskými organizacemi pro kampaňové práce při sušení čekanky a cukrové řepy, zpracování ovoce a zeleniny rychle podléhajících zkáze a při zpracování brambor na škrob (dále jen „pracovníci“).

2) Pracovníkům se poskytují v rozsahu a za podmínek dále uvedených tyto náležitosti:

- a) jízdné
- b) stravné,
- c) rodinná podpora,
- d) ubytování a
- e) stravování.

§ 2

Jízdné

(1) Pracovníkům náleží náhrada jízdného při cestě k nástupu do práce z místa jejich trvalého pobytu.

(2) Po skončení pracovního poměru a po splnění pracovní smlouvy náleží pracovníkům náhrada jízdného do místa jejich trvalého pobytu. Náhrada jízdného přísluší též tehdy, byl-li pracovní poměr skončen z důvodů, pro které může být pracovní po-

měr sjednaný na určitou dobu rozvázán výpovědí ze strany pracovníka před uplynutím této doby.

(3) Jízdné se hradí za druhou vozovou třídu osobního vlaku nebo, je-li to úspornější nebo nezbytné, za autobus; při jízdě vlakem do vzdálenosti přes 100 km se hradí jízdné za druhou vozovou třídu rychlíku. Vznikly-li pracovníku použitím jiného dopravního prostředku vyšší výdaje, náleží mu náhrada jen ve výši jízdného za dopravní prostředek podle předchozí věty. Pracovník je povinen využít možnosti slev jízdného s výjimkou jízdních výhod, které mu náleží jako rodinnému příslušníku pracovníka dopravy.

§ 3

Stravné

Pracovníkům, kterým náleží náhrada jízdného podle § 2, se poskytuje stravné zahrnující i náhradu výdělku, kterého by pracovník dosáhl za dobu konání cesty, a to trvá-li cesta podle jízdního řádu déle než dvě hodiny ve výši 30 Kčs a trvá-li déle než 10 hodin, ve výši 60 Kčs.

§ 4

Rodinná podpora

(1) Rodinná podpora náleží pracovníkům, kteří v souvislosti s výkonem kampaňových prací nemožno denně docházet do místa trvalého pobytu.

(2) Rodinná podpora náleží

- a) ženatým (vdaným) a jiným pracovníkům, kteří poskytují svým rodinným příslušníkům zaopětění, ve výši 12 Kčs za kalendářní den. Rodinnými příslušníky se rozumějí pro účely této vyhlášky manžel (manželka), druh (družka), vlastní nebo nevlastní děti, vlastní nebo nevlastní rodiče, osvojení a osvojitelé, děti v pěstounské péči a pěstouni, žijící s pracovníkem ve společné domácnosti;
- b) ostatním pracovníkům ve výši 8 Kčs za kalendářní den.

¹⁾ § 3 zákona č. 70/1958 Sb., o úkolech podniků a národních výborů na úseku péče o pracovní síly, a § 10 a násl. vládního nařízení č. 92/1958 Sb., kterým se tento zákon provádí.

(3) Rodinná podpora nenáleží za kalendářní dny, v nichž pracovník nepracuje pro důležité překážky v práci, při kterých mu nepřísluší náhrada mzdy; je-li však pracovník v této době hmotně zabezpečen podle předpisů o nemocenském pojištění, nenáleží mu rodinná podpora jen tehdy, zdržuje-li se v místě svého trvalého pobytu nebo je-li v ústavním ošetřování.

(4) Rodinná podpora nenáleží za dny neomluvené nepřítomnosti v práci.

§ 5

Společná ustanovení o jízděm, stravném a rodinné podpoře

(1) Plnění podle § 2 až 4 poskytne organizace, s kterou byla uzavřena pracovní smlouva.²⁾

(2) Jestliže pracovní smlouvu³⁾ s pracovníkem uzavře jménem organizace okresní národní výbor, vyplátí mu při nástupu do práce jízdě a stravné. Organizace uhradí vyplacenou částku okresnímu národnímu výboru po nástupu pracovníka do práce, a to popřípadě v sjednané paušální částce.

§ 6

Ubytování

(1) Pracovník, na kterém nelze žádat, aby se denně vracel do místa trvalého pobytu, má nárok na bezplatné ubytování v ubytovně organizace.

(2) Organizace odpovídá za to, že ubytovna je udržována v řádném stavu a že pracovníci mají zaručený přiměřený a nerušený odpočinek a možnost účelně využít volného času.

§ 7

Stravování

Organizace zajistí všem pracovníkům ve všech směnách celodenní stravování, a to především formou závodního stravování ve smyslu platných předpisů.⁴⁾

§ 8

Zaškolení

Organizace zaškolí pracovníky teoreticky i prakticky při jejich nástupu do práce.

Závěrečná ustanovení

§ 9

(1) Ustanoveními této vyhlášky nejsou dotčeny jiné předpisy o povinnostech organizací vůči pracovníkům (např. předpisy o poskytování pracovního a ochranného oděvu, předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci apod.).

(2) Organizace včas uvědomí získané pracovníky o zahájení kampaně a o dni nástupu do práce.

(3) Organizace sama, popřípadě prostřednictvím okresního národního výboru provádějícího nábor podle § 1 písm. a), seznámí pracovníky před uzavřením pracovní smlouvy s právy a povinnostmi vyplývajícími ze smlouvy a s pracovními a mzdovými podmínkami, za nichž se má práce konat; při nástupu do práce seznámí organizace pracovníky s pracovním řádem, s předpisy o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a poučí je o všech bezpečnostních zařízeních závodu.

§ 10

Zrušuje se:

vyhláška ministerstva potravinářského průmyslu a výkupu zemědělských výrobků č. 58/1959 Ú. v., kterou se stanoví náležitosti pracovníků získaných pro cukrovarskou kampaň nábořem prováděným odbory pracovních sil, zdravotnictví a sociálního zabezpečení rad okresních národních výborů.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1979.

Mínistr:

Ing. Janovic CSc. v. r.

²⁾ § 19 vl. nařízení č. 92/1958 Sb.

³⁾ § 15 odst. 1 vl. nařízení č. 92/1958 Sb.

⁴⁾ Nařízení vlády ČSSR č. 25/1974 Sb., o závodním stravování.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, vydalo **výnos ze dne 30. března 1979 čj. Vi/1-4537/79 — „Daňové posuzování hodnoty stravování a ubytování poskytovaného pracovníkům pionýrských táborů“.**

Výnosem se od daně ze mzdy osvobozuje hodnota stravování a ubytování poskytovaného podle příslušných předpisů zcela nebo zčásti bezplatně pracovníkům pionýrských táborů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1979; byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo financí

vydalo dne 31. března 1979 **výnos o zmocnění** Obvodní finanční správy v Praze 1, Městské finanční správy v Bratislavě, Finanční správy v hl. m. Praze a Krajské finanční správy v Bratislavě **k promíjení penále, ukládaného podle § 31 zákona č. 113/1971 Sb., o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení, poplatníkům uvedeným v § 2 odst. 1 písm. h) citovaného zákona nebo tuzemským dlužníkům, kteří jsou povinni podle § 30 téhož zákona srazit a odvést daň ze zisku z příjmů poplatníků se sídlem v cizině.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1979. Bude otiskán ve Finančním zpravodaji, do něhož lze nahlédnout u všech finančních správ a finančních odborů národních výborů.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona č. 145/1961 Sb., o dani z příjmů obyvatelstva, pod čj. 153/8928/1979 dne 21. dubna 1979 **výnos, kterým osvobozuje příjmy občanů ze sklizně a prodeje sena do Kčs 2000 ročně od daně z příjmů obyvatelstva za rok 1979 popř. další léta.** Opatření se netýká příjmů ze sklizně a prodeje sena, podléhajícím zemědělské dani. Výnos nabývá účinnosti dnem vydání.

Obecně závazné rozhodnutí bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji č. 4 a lze do něho nahlédnout v odd. 153 na ministerstvu financí ČSR.

Ministerstvo financí České socialistické republiky

vydalo na základě zmocnění v § 10 zákona č. 105/1951 Sb., ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 162/1980 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o správních poplatcích **rozhodnutí, kterým osvobozuje příslušníky Pomocné stráže VB od správních poplatků vybraných za vydání zbrojního průkazu, právo držet zbraň a za vydání povolení k nákupu nebo převodu zbraně.** Výnos nabude účinnosti dnem 1. června 1979.

Předpis bude zveřejněn ve Finančním zpravodaji č. 5/1979 a lze do něj nahlédnout v odd. 153 na MF ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy práce a sociálních věcí a zdravotnictví České socialistické republiky a s českými výbory Odborového svazu pracovníků školství a vědy a Odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos ze dne 28. března 1979 čj. 10 800/79-42 o odměňování pracovníků dělnických povolání na školách a ve výchovných zařízeních spravovaných národními výbory v oboru působnosti ministerstva školství a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky.**

Uvedeným výnosem se rectpuje s některými odchylkami výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 24. září 1977, čj. II/5-1394/77-7313 o odměňování pracovníků dělnických povolání v orgánech státní správy a některých dalších organizacích, navazující na zásady uplatněné při zavádění racionalizace práce a mzdových soustav (reg. v částce 26/1977 Sb.).

Pro pracovníky dělnických povolání na školách a ve výchovných zařízeních spravovaných národními výbory pozbývají ode dne účinnosti výnosu platnosti mzdové předpisy, vydané dosud pro jejich odměňování ministerstvem školství a ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, jakož i mzdová opatření vydaná jinými ústředními orgány.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1979 a bude publikován ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury České socialistické republiky, roč. 1979, do něhož lze nahlédnout na ministerstvu školství České socialistické republiky, na rektorátech vysokých škol a děkanátech fakult, v odborech školství krajských a okresních (obvodních) národních výborů a na ředitelství škol.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací výnos ze dne 30. října 1978 čj. 30 020/78-42 o odměňování technickohospodářských pracovníků ve Státním pedagogickém nakladatelství, národní podnik, a výnos ze dne 30. října 1978 čj. 30 021/78-42 o odměňování dělníků ve Státním pedagogickém nakladatelství, národní podnik.

Tyto výnosy byly uveřejněny ve Věstníku MŠ a MK roč. 1978, sešit 12, do kterého lze nahlédnout na rektorátech vysokých škol, děkanátech samostatných fakult, popř. na ministerstvu školství České socialistické republiky.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků školství a vědy výnos ze dne 9. srpna 1978 čj. 23 248/78-42 o odměňování pracovníků dělnických povolání na vysokých školách, ve výzkumných ústavech a v ostatních přímo řízených rozpočtových organizacích.

Tento výnos byl uveřejněn ve Věstníku MŠ a MK roč. 1979, sešit 2, do kterého lze nahlédnout na rektorátech vysokých škol, děkanátech samostatných fakult, popř. na ministerstvu školství České socialistické republiky.

Ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky

oznamuje podle § 117 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), že v seznamu městských a místních národních výborů, určených za stavební úřady, který byl uveřejněn v částce 11/1977 Sb. a doplněn v částce 13/1978 Sb., došlo ke dni 1. 1. 1979 k těmto dalším změnám:

S t ř e d o č e s k ý k r a j :

Okres Mělník

Za stavební úřad byl určen

Městský národní výbor Kostelec nad Labem

Okres Nymburk

Za stavební úřady byly určeny

Městský národní výbor Městec Králové

Městský národní výbor Pečky

Severomoravský kraj:

Okres Frýdek-Místek

Za stavební úřad byl určen

Městský národní výbor Jablunkov

Český cenový úřad a Slovenský cenový úřad

vydaly podle ustanovení § 6 zákona České národní rady č. 134/1973 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v oblasti cen, a § 2 odst. 2 písm. g) zákona Slovenské národní rady č. 135/1973 Sb., o působnosti orgánů Slovenské socialistické republiky v oblasti cen, **výměr č. 120/47/79 ze dne 5. února 1979 o cenách pozemků.**

Výměr nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1979 a jeho plné znění je zveřejněno v Cenovém věstníku.

Cenový výměr je k nahlédnutí na Českém cenovém úřadě, Slovenském cenovém úřadě a na cenových útvarech krajských národních výborů.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 28. února 1979 byla v Tiraně podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o některých změnách Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o výměně zboží a platech na období 1976—1980, podepsané v Tiraně dne 3. dubna 1977. Dohoda vstoupila na základě svého článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1979 a bude platit do 31. prosince 1980.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. března 1979 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o spolupráci při výstavbě Chmelnické atomové elektrárny na území Svazu sovětských socialistických republik a s tím spojených dodávkách elektrické energie do Československé socialistické republiky. Dohoda vstoupila na základě svého článku 12 v platnost dnem podpisu.